

Livets söndag 2021 - herdabrev

Livets söndag är också glädjens söndag, den tredje adventssöndagen, då Frälsarens födelse närmar sig snabbt. ”Jubla, du dotter Sion, höj glädjerop, du Israel. Var glad och fröjda dig av allt hjärta, du dotter Jerusalem” (Sef 3:14). Hela vår värld får ansluta sig till denna glädje, som ingenting kan rubba. ”Herren är nära” (Fil 4:5). Gud vill träda in i vår existens för att dela den med oss och sedan i sin tur ge oss del av sin eviga existens. Så viktiga är vi för vår Gud. Han har gett oss vårt liv som en oskattbar gåva. Genom vårt liv får vi sedan visa vår tacksamhet genom att leva i kärlek och rättfärdighet. När vi idag firar Livets söndag är det just för att vi vill tacka honom för denna gåva och samtidigt be om hans hjälp och ljus, så att fler och fler människor skall inse livets okränkbara värdighet och skyddsvärde i alla omständigheter. I Jesu liv, ja, i allt vad han säger och gör ser vi hur högt han älskar oss människor och allt vad han vill göra för oss. Ingen människa är utestängd från hans kärlek och omsorg. Han vill ge var och en del av sin frälsande nåd och eviga härlighet. Det är aldrig för sent att öppna sig för honom. Så länge vi lever kan vi öppna oss för hans nåd och ta emot honom. Därför är vår dödsstund så viktig. Som präster får vi gång på gång erfara vilken stor nåd människor kan få på sin dödsbädd.

Alltifrån skapelsens början har människans liv fått detta oskattbara värde. Hon är skapad till Guds avbild. Varje människa är ett unikt mästerverk som aldrig kan kopieras eller klonas. Något i henne pekar alltid tillbaka på Gud. Hon är ett tecken som låter oss ana något av hans mysterium. Gud är aldrig långt borta från någon människa. Han älskar henne och blir själv människa för att frälsa henne och ge henne del av sitt eget gudomliga liv.

Under hela sitt liv, från konceptionen fram till den naturliga döden, har varje människas liv ett okränkbart värde. Samtidigt vet vi att människovärdet alltid sätts i fråga. Som kristna måste vi alltid våga höja vår röst och peka på människans gudagivna värdighet, oavsett vem hon är, vad hon har gjort och på vilket stadium av sin existens hon befinner sig. Därför måste vi ta avstånd från abort, dödsstraff, assisterat självmord och eutanasi. Ingen har rätt att beröva sin medmänniska livets gåva. Hur mycket man än försöker intala oss att vi människor är herrar över liv och död och fritt får förfoga över det, måste vi peka på den oförytterliga rätten till liv. Med stor glädje och stolthet får vi kristna fortsätta att vara livets försvarare. Bibelns ord får styrka oss i denna heliga kallelse: ”Frukta inte, Sion, låt modet ej falla. Herren, din Gud, bor i dig, en hjälte som kan frälsa” (Sef 3:16-17)

Det borde vara vår stora glädje att få vara livets försvarare, så att inte dödens kultur tar överhanden. ”Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er... gör er inga bekymmer, utan när ni åkallar och ber, tacka då Gud och låt honom få

veta alla era önsknningar” (Fil 4, 6). I bönen får vi ständigt tacka Gud för livets underbara gåva. I vårt vanliga liv får vi sedan visa denna vördnad för livets okränkbara värde och försvara människors rätt till sitt liv. Om vi verkligen vill efterfölja Jesus i hans brinnande kärlek till oss människor, kommer vi alltid att hitta sätt att bli livets försvarare.

”Vad skall vi då göra?” (Luk 3:10, 12, 14), frågar människorna Johannes Döparen tre gånger i dagens evangelium. Också vi får fråga Jesus om råd hur vi kan bli livets försvarare, inte bara i ord utan också i gärning. Tänker vi efter finns det mycket vi som kristna kan göra. Vi kan stödja en kvinna i svårigheter som vill behålla sitt väntade barn trots påtryckningar från en svekfull pojkvän. Vi kan ställa upp med husrum och hjälp för en traffickerad prostituerad som vill föda sitt barn. Vi kan hjälpa någon som ensam väntar på döden att få smärtlindring och mänsklig värme i väntan på den naturliga döden. Vi kan engagera oss mot dödsstraff i de länder som avrättar människor. Det finns alltid något vi kan göra, om vi lyssnar till Andens ingivelser. Varje dag kan vi göra livet lite lättare för någon som kämpar med depression och suicidtankar genom att visa kärlek och omsorg.

Under advent ser vi fram mot det barn som skall födas. Vi ber detta barn om hjälp för alla de barn vars födelse kan vara i fara. Idag infaller Livets söndag på den 12 december, då man också firar Vår Fru av Guadalupe. Denna fest går tillbaka på en Maria-uppenbarelse i Mexiko, där en fattig och utsatt indian, Juan Diego, fick se Jungfru Maria och utlovades hennes beskydd. Denna händelse blev avgörande för evangelisationen i denna del av världen. De förtryckta och hotade förstod att Gud ville visa dem sin kärlek och hjälp genom Jungfru Maria. Därför ser man idag på Vår Fru av Guadalupe som de ofödda barnens försvarare och förespråkarska.

Under advent väntar vi tillsammans med Jungfru Maria på Jesu födelse till världen. Tillsammans med henne gläder vi oss åt det stora som för alltid skall förvandla världens historia. Den som har skapat världen och håller den i sin hand vill stiga ner till oss i vår svaghet och ringhet. Han vill dela vår existens, leva det liv vi har levat. Så viktiga är vi för honom, var och en av oss, oavsett vem vi är. Vi kan aldrig till fullo förstå hur oändligt älskade vi är. Men i Jesu liv och gärning kan vi få mer och mer insikt i Guds oändliga kärlek till oss. Han har gett oss vårt liv som en underbar gåva, där vi kan lära känna honom, lära oss att ta emot hans kärlek och besvara den. Därför får livet ett så oskattbart värde för oss. Därför får vi glädja oss och tacka för livets gåva. Därför vill vi bli livets försvarare i alla omständigheter. Även om det skulle kosta oss livet, vill vi sjunga denna lovsång till honom som är livets Herre och Givare, nu och alltid.

Med min förbön och välsignelse,

+Anders Arborelius ocd